

A feltámadás és az örök élet

A halál utáni élet kérdése mélyen foglalkoztatta a szenvedéssel, halállal naponta szembe-sülő zsidóságot, de Jézus korában nem mindenki hitt a feltámadásban. 3. oldal

Református családok csendesnapja

A Sóllyomkővári Ifjúsági Tábor adott otthont egyházkerületünk Presbiteri Szövetsége által szervezett református családok csendesnapjának. 4. oldal

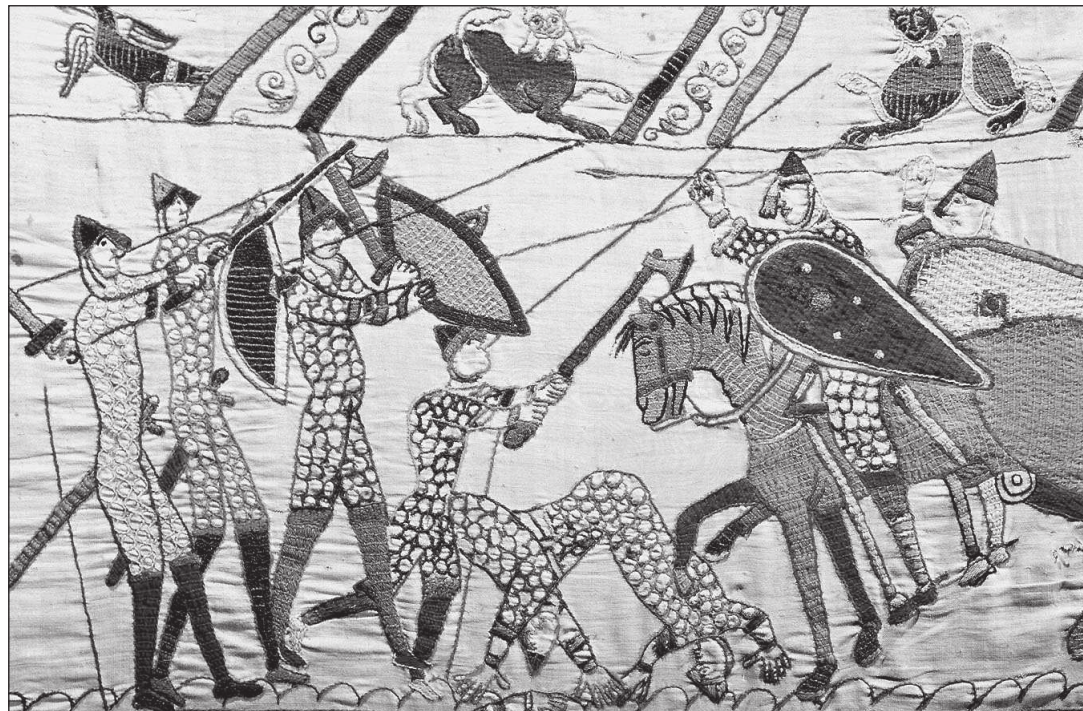
Konferencia a keresztyénüldözésről

Gyakorlati segítséget is ígért a keresztyénüldözéssel foglalkozó, nemrég zárult világtalálkozó Washingtonban. A világtalálkozó nyilatkozattal zárult. 7. oldal

HARANGSZÓ

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2017. JÚNIUS • 28 ÉVFOLYAM 12. SZÁM

Áldó hatalmak oltalmába rejtve

Jézus főpapi imájában arra kéri az Atyát, hogy ne kivegye az övéit a világból, hanem őrizze meg őket a gonosztól (Jn 17,15). A keresztyén ember ugyanis éppen úgy része a múlandó világnak és a világ történetének, mint a hitetlen ember. Isten nem kiemeli választottait, hanem belehelyezi a világ történetébe, hogy általuk (is) alakítsa annak folyását!

A keresztyénség két évezredes ideje alatt mindenkor történelem-formáló tényező volt. Különösen az oly felsőbbrendűnek és áhítattal követendőnek titulált „nyugati világra” tett alapjaiban átformáló hatást az ún. zsidó-keresztyén kultúra.

A keresztyén anyaszentegyház a hívők közössége és társadalmi szerveződés egyszerre. Augustinus egyházatya ezt úgy fogalmazta meg, hogy van látható és láthatatlan egyház. Test és lélek (hit), ami azt megtölti. Isten országának földi „képviselője” viszont több kell hogy legyen, mint valamiféle társadalmi vagy kulturális csoportosulás! A hit átfogja az élet egész valóságát!

Számunkra, akik Európának abban a részében élünk, ahol a keleti és nyugati egyház találkozik, talán fel sem tűnik, hogy a kettő mennyire eltérő, mégis meghatározó életszentség-felfogást vall. (folytatás a 2. oldalon)

Történelem és üdvtörténet

A világmindenség teremtésének legelső pillanatában Isten nem csak a látható, fizikai világot teremti meg, hanem a láthatatlan, örök dicsőség világát, a mennyei világot is. Ha a földi világunknak van történelme, vajon a mennyeinek ne lenne? Sokat foglalkozunk az emberiség történelmével, ami jobbára (teljes egészében?) nyomorult küszködés, véres szenvedés és önpusztító kábulat. Tudjuk, látjuk, ismerjük, a bőrünkön tapasztaljuk. De vajon milyen lehet a másik, dicsőséges mennyei világnak a története? Ott, ahol nem pusztít a bűn, ahol Isten dicsősége lakozik, vajon hogy folyik a történelem? Hiszen ott is lennie kell történelemnek, ott is történik a lét,

még ha másképpen is, mint a mi világunkban! A mennyei lét történelme az üdvtörténet. Van némi félreértés e kifejezés körül, mert legtöbbször az üdvtörténetet úgy értelmezzük, mint a megváltott ember párhuzamos történetét, egy olyan történetet, ami evilági történetével párhuzamosan, Isten kegyelméből elkészítve történik. Van is ebben sok igazság, ám figyelmen kívül hagy egy fontos dolgot: az üdvtörténet nem egy párhuzamos történet, hanem az egyetlen, valóságos történelem. Az üdvtörténet az elveszett ember visszatérésének története, az út, ami visszavezeti őt a másik, tökéletes, romlatlan és végtelen történetbe!

Áldó hatalmak oltalmába rejtve

(folytatás az 1. oldalról)

Az életszentség egy olyan létforma ebben a világban, amibe keleten szinte minden belefér: a vasárnapi istentisztelet is, ami tulajdonképpen bekapcsolódás a mennyei istentiszteletbe (liturgiába), és a templomot megpillantó ember gépies keresztveteése is. A Szent mindenhol jelen van.

A keresztyén egyház nyugaton legálább ekkora befolyást gyakorolt a közgondolkodásra. Hatására alapvetően változott meg az emberek felfogása a személyes kapcsolatoktól kezdve, a közkerkölcson át, az általános világszemlélettel bezárólag az élet minden területére vonatkozóan, bár ez napjainkban egyre kevésbé látszik érvényesülni.

A világ története nem maga az üdv-történet, még akkor sem, ha Isten egyszülött Fiának testet öltésével Isten valószínűleg is belépett a múlandó időbe és annak folyásába. Tette ezt azért, hogy megértesse hűséges szeretetét a bűnös világgal. A világ történetének nem minden lapja része Isten üdvtervének, még az egyház története sem szent történelem.

Az élet középpontja az Isten hűséges szeretetébe vetett hit! A református ember éppen ezért nem várja tétlenül, hogy mit hoz számára a történelem, nem közömbös a világ alakulása iránt, hanem hittel arra tekint, hogy miként alakíthatja ő maga is Isten eszközeként a történelmet Isten dicsőségére.

Ezt az aktív, az Isten országáért való tevékeny magatartást nevezük mi, protestánsok az élet istentiszteletének. Nem a cselekedeteink érdeméről van itt szó, hanem az Isten megváltó szeretetére adott hála-gyümölcsökre. A protestáns felfogás az élet istentiszteletéről bár hatalmas kincs és érték lehetne ebben a világban, nem mindig van örömmel fogadva. Ez a világ jobban szereti a babonás, automatikus hitet, amiben félelem és a kiszolgáltatottság érzése is bele-bele vegyül. A világ soha nem szerette Isten gyermekeinek szabad, felelősségteljes életvitelét. Azért nem szerette, mert tükör volt a világ felelőtlen vezetői felé.

A hitvalló keresztyének megszentelt élete egy akaratlan és ki nem mondott vád a világ felé: nem így kellene élnetek, számot kell adnotok majd Isten színe előtt. Nem csoda, hogy annyit üldözték és pusztították a világ hatalmasai Krisztus hűséges és hitvalló anyaszentegyházát.

TOKÁR SÁNDOR

Bukott királyok szégyene

„Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözve és trónján ülve beszédet intézett hozzájuk. A nép pedig felkiáltott: Isten szava ez, nem pedig emberé. És azonnal megverte őt az Úr angyala azért, mert nem Istennek adott dicsőséget. Megemésztették a férgek, és úgy halt meg. Az Isten igéje pedig növekedett és terjedt.” (ApCsel 12,21-24)

A Sátán egyik leghatékonyabb eszköze a megtévesztés. Ádámmal és Évával azt hitette el, hogy Isten akadályozza a fejlődésüket, útját állja a boldogságuknak, holott gondoskodott róluk. Jóbbal azt próbálta elhitetni, hogy Isten nem szereti, és ezért történik annyi rossz vele. Péterrel elhitette, hogy Jézus keresztalála vereség lesz a számukra, ezért kellett a Megváltónak olyan erőteljesen megdorgálnia: „Távozz tőlem, Sátán, mert nem gondolsz az Isten dolgaira” (Mk 8,33).

A sötétség fejedelmének legnagyobb hazugsága a hatalom ígérete: olyanok lesztek, mint Isten – hangzik a kísértő szó, az ember szívének oly kedves ígéret. Ebből fakad minden hamis királyság, uralkodás, kegyetlenség, engedetlenség és lázadás. Az ember hatalom után való sóvárgása minden bűn gyökere.

Amikor Jézus Názáretben volt, nem tulajdonítottak a beszédének semmi jelentőséget,

mert ő csak József és Mária fia, csupán egyszerű ember. A zsidó nép vezetői sem hittek neki, sőt az egyszerű emberek is gúnyolták a keresztre feszítéskor. Még halála után is hitetlenség nevezik. Ezek az emberek nem hallották Jézus beszédében az Isten szavát. Évekkel később viszont a zsidók ezt mondták Heródes Agrippa beszéde után: „Isten szava ez, nem pedig emberé”. Ilyen az emberi természet: megrabolja Istent az Ő hatalmától és dicsőségétől, és egy nyomorult emberre ruhazza azt!

Kedves testvérem, így csapja be, vezeti félre, téveszti meg a Sátán a mindenkori embert. Te sem vagy kivétel. Ma is könnyebb elfogadni hitetlenség ígéreteit, mint az Úr Igéjét. Ma is sokan elhiszik, hogy a tiltott gyümölcs által szerezhető igazi boldogságot. Ma is sokan értelmezik a megpróbáltatásokat Isten haragjaként. Ma is sokan gondolják úgy, hogy a szelíd és alázatos krisztusi út nem járható, mert csak azok boldogulnak jól az életben, akik minden eszöközt bevetve valósággal kikönyöklük a sikert. Mindeközben bálványoznak olyan embereket, akik jól csengő szavakkal hízelegni tudnak.

Legyen Heródes Agrippa és minden önimádó, öndicsőítő ember esete örök példa. Isten Igéjével lehet szembeszállni, de növekedését megakadályozni lehetetlen.

ERDEI-ÁRVA ISTVÁN

Királyoknál erősebb

„Arra a napra virradó éjszakán, amikor Heródes elő akarta vezetetni, Péter két katona között aludt, megkötözve két láncsal, az örök pedig az ajtó előtt őrizték a börtönt. És íme, az Úr angyala megjelent, és világosság támadt a cellában.” (ApCsel 12,6)

Hogy aludhat Péter két katona között nyugodtan, amikor másnap Heródes elővezettetését tervezte? Megismétlődik a nagycsütörtöki fáradtság? Ez az alvás egészen más. Valaki ezt a hit diadalának nevezte, mert Péter annak ellenére, hogy korábban tanúja volt Jakab kivégzésének, megtartotta az Úr ígéretét, hogy megéri az öregkort (Jn 21,18), ezért tudta, hogy Heródes nem ölheti meg időnap előtt.

Isten a szabadítással nem késik. Erre a mennyei világ tagjait is bevonja, hogy az előre eltervezett földi igazságtalanságot megváltoztassák.

Meg is történik a csoda, ami emberi szemmel szinte elképzelhetetlen. A kor szokása szerint voltak olyan igazságszolgáltatási eljárások, amikor a foglyot az elővigyázatosság miatt két katonához láncolva őrizték, és a cella bejáratánál is őrség állt. Péter ennyire veszélyes volna?

A mennyei világ közbelépésére a sötétséget eloszlatja a világosság. Isten szól, parancsában erő van, a bilincsek lehullanak, a kötelékek megoldódnak, az ajtók megnyílnak. Sem Péter, sem az örök nem számolnak a szabadulás lehetőségével. Mély álomból ébreszti fel az angyal, és lépésről lépésre megmondja, mit kell tennie. Péter szabadulása nem a maga műve, ez felülről érkezett. Isten a Szabadító, és nincs az a helyzet, amelyből ki ne tudná szabadítani szolgáit. Ezért bízunk, és kérjük az Ő jelenlétét és szabadítását szüntelenül a mi életünkben.

RÁCZ ERVIN

Az örök élet

A Jézus korabeli zsidóság egyik vallási csoportját a szadduceusok alkották, akik nem hittek a halálból való feltámadásban. Csupán Mózes öt könyvét, a Tórát fogadták el sugalmazottnak. A halál utáni élet kérdése mélyen foglalkoztatta a szenvedéssel, halállal naponta szembesülő zsidóságot.

Egy alkalommal csapdát állítottak Jézusnak, azért, hogy szaván fogják Őt egy kitalált történettel, megkérdezve Jézust, hogy ha egy aszszonynak öt férje volt, de mind az öt meghalt, akkor a feltámadáskor melyiknek lesz a felesége? Ez okos kérdésnek látszik, mégis a kérdezők tévelygéséről árulkodik. Ha ugyanis a feltámadásról vagy az örök életről van szó, minden esetben az embernek, a Szentíráshoz kell tartania magát, hogy ha nem akar tévelygni! Jézus is az Írásokra (az Ószövetségi iratokra) hivatkozott.

Jézus válasza számunkra is meglepő, és a lényege így foglalható össze: (1) az igazak halálból való feltámadása után nem házasodnak és férjhez sem mennek, (2) meg sem halhatnak többé, (3) hasonlók lesznek az angyalokhoz, (4) és az Isten fiai, mivel hogy a feltámadás fiai (vö. Lk 20,35-36). Pál apostol szerint: „amit szem nem látott, fül nem hallott, ami az ember szívébe föl nem hatolt, azt készítette Isten azoknak, akik szeretik őt” (1Kor 2,9).

Az, hogy az Isten Országában nem lesz házasság, ez nem jelenti azt, hogy akik a házasság szent kötelékében együtt megszentelődtek, azok ne lennének együtt, egyedülálló módon és mégis másként együtt a feltámadás után is, mivel amit Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza (Mt 19,4-6). Nem létezik, hogy amit Isten ily módon egybeszerkesztett, azt Ő maga rombolná szét. Az viszont biztos, hogy sem az emberi kapcsolatok, sem a házasság nem lesznek megterhelve bűnnel, én-középpontúsággal, önzéssel. Így egy olyan életminőségben és szeretetben lesznek együtt a megváltottak, hogy a házasság is átértékelődik, és valamiképpen hasonlítani fog ahhoz, ahogyan az angyalok élnek.

HISZEM ÉS VALLOM

„Hiszem az örök életet” – valljuk az Apostoli Hitvallás utolsó tételében. Hogyan lehet elképzelni azt, ami a világtörténelem utolsó napját fogja követni, amikor Jézus visszajön ítélni eleveneket és holtakat?

Az egyház korai századaiban többen foglalkoztak a földi élet után közvetkező dolgokkal, mint manapság. Tanításuk megfogalmazására pedig két fogalmat használtak: a kevésbé szerencsés halhatatlanságot (1Tim 6,16 alapján) és a bibliából vett feltámadást (1Kor 15,44 alapján).

A halhatatlanságot az örök élet szimbólumaként a platóni filozófián felnőtt teológus-

sok kezdték használni, ránk nézve kicsit sem szerencsés módon. Talán az ő idejükben még nem okozott semmilyen félreértést a használata, mára azonban a halhatatlanságot úgy képzeljük el, mint a halállal megszakadó földi élet test nélküli, időtlen folytatását. Ez a képzet alapvetően hibás és nem egyeztethető össze a Szentírás tanításával. A bibliai örökkévalóság ugyanis nem az élet halál utáni, vég nélküli meghosszabbítása, nem a test nélküli lélek tovább-létének fogalma. Keresztyén hitünk szerint az örökkévalóság ugyanis új minőséget jelent, ami meghaladja még az időiséget is! Időhöz kötött fogalmainkkal szinte lehetetlen pontosan időtlen dolgokat leírni.

További nehézséget jelent a „lélek halhatatlanságának” elképzelés, hiszen ez dualizmust feltételez: lesz a testnek feltámadása, de mivel a lélek örök, ezért annak nem kell feltámadnia. (Az apostoli hitvallás ebből a szempontból tovább fokozza a zavarodottságunkat, hiszen kifejezetten a „test feltámadását” hirdeti.) Az alapvető gond a halhatatlansággal az tehát, hogy a szimbólum fogalommal alakult, pedig csak azt akarták kifejezni vele, hogy végességünk nem szűnik meg, hanem „felvétetik” az örökkévalóságba.

Pál apostol korábban szerencsésebb megoldást választott azzal, hogy a feltámadás utáni állapotot „lelki testnek” mondta. Ezzel kettős tagadást próbált megfogalmazni. Nincs „csupasz” lelki létezés, test nélküli állapot; de a feltámadott testet se materialista módon képzeljük el, mintha a megragasztott „cserépedénybe” Isten visszatölténé az emberi lelket. Pál „lelki test” megfogalmazása a Lélektől átalakult teljes emberi személyiséget írja le, az elvetett mag – kikelt vetemény mintájára (1Kor 15,37-38). Nem tudjuk pontosan milyen lesz a feltámadott ember, de annyi bizonyos, hogy minőségileg más lesz, jobb lesz!

Az örök élet tehát nem vég nélküli időtlenséget jelent! A halálból feltámadó új élet sem nem a régi meghosszabbítása, sem nem új valóság teremtése, hanem a régi ember teljes átalakulása testestől-lelkestől.

A történelem keresztyénje

Sok politikus vallja ma magáról, hogy keresztyén értékeket képvisel, vagy megtért, hívő ember. Viszont a cselekedetein nem látszik. Mi azt nem tudjuk, mi lakik az emberi szívekben, mert annak vizsgálója egyedül az Isten. Amiből következtetni lehet, azok a cselekedetei. Hogy milyen egy keresztyén politikus? Olyan, mint Kossuth Lajos.

Birtoktalan, köznemesi családba születik 1802-ben, majd jogi tanulmányokat folytat. A pozsonyi országgyűlésbe mint tudósító kerül be. Ausztriával szembeni ellenzéki érződik tudósításain, így börtönbüntetést is letölt emiatt.

Az 1840-es években az országgyűlés azon tagja, aki pontos elképzelésekkel akar egy magyar nemzetállamot létrehozni, melynek feltétele a szuverenitás, a jobbágyok felszabadítása, az ipar fejlesztése és a magyar termékek előnybe helyezése oly módon, hogy magyar ember magyar terméket vásárol.

Ezért sokszor száll szembe az osztrákkal, többi magyar politikussal, akik csupán félmegoldásokban gondolkodnak, saját nemesi érdekeiket tartva első-sorban szem előtt, és így mikor a forradalom kirobban, lassan magára is marad. A szabadságharc vezetője lesz, aki nem forró fejjel kiáll és beszédeket mond, hanem olyan elképzelése van, mellyel újra létre tudta volna hozni az önálló, gazdaságilag stabil Magyarországot.

Miért mondom azt, hogy egyedül maradt a harcban? Mert az egyetlen, aki nem a félmegoldások embere, és a forradalom leverése után szintén az egyetlen, aki száműzetésbe vonul. A többiek kiegyeznek Ausztriával. Kossuth pedig száműzetési éveiben államfővel tárgyal, szövetségest keres ahhoz, hogy mégis megvalósítsa álmát, a szabad magyarok országát.

Vajon kell-e ennél nagyobb bizonyíték arról, hogy ez nem saját ambícióból történt, hanem egy nemes cél érdekében feláldozott élet volt?

1894-ben halt meg. Noha a magyar állampolgárságtól megfosztották, földi maradványait vonattal hozták haza. Magyar területre érve, a csáktornyai határállomás után gyászolók ezrei álltak, térdeltek a vasút mellett, beszédeket mondtak, Kossuth-nótákat énekelték azokon az állomásokon, ahol a Budapestre tartó vonat rövid időre megállt.

Ifjúsági nap

Együtt dicsőítették Istent mindazok a fiatalok, akik május 14-én részt vettek a Nagykárolyi Református Egyházmegye szervezésében megtartott ifjúsági napon.

„Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez” – olvasta Tolnay István esperes a Péter első levelének negyedik részéből a nyolcadik verset, és szólt az ige alapján a fiatalokhoz. Pap Dénes Zsolt bizonyágtevő előadásában a reformátorokról, azok merész kitartásá-

ról és a tiszta erkölchöz való ragaszkodásáról beszélt. Bibliaolvasásra, vallásos életük felvállalására és mások Istenhez való vezetésére buzdította a hallgatóságot. A fiatalok nagy érdeklődéssel hallgatták szavait. Óriási kíváncsisággal várták az Ében és a Bíz Band együttesek énekeit is, akik csodálatos dallamaik által közelebb vezették az Örökkévalóhoz a résztvevőket. Az éneklésbe végül mindenki bekapcsolódott, és több más énekkel együtt zengték Istennek: „Tied a dicsőség és imádás...”. Az ifjaknak a szünetekben lehetőségük volt könyveket vásárolni, egymással ismerkedni és megtekinteni a reformációs vándorkiállítást. Az eseményt a magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériuma és a Nagykárolyi Református Egyházmegye támogatta. A reformációs vándorkiállítás pedig Millisits Máté jóvoltából jutott el Nagykárolyba.

SEBESTYÉN ELŐD

Református családok csendesnapja

A Súlyomkővári Ifjúsági Tábor adott otthont a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége által szervezett református családok csendesnapjának.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének szervezésében, a református családok csendesnapjára került sor szombaton, 2017. május 13-án Súlyomkőváron, a Szilágysomlyói Református Egyházmegye gondozásában lévő Ifjúsági Központban.

A mintegy 150 résztvevő a szomorkás, hideg idő ellenére is nagyon jól érezte magát, hiszen az volt a cél, aki ide eljön ma, az jól érezze magát és élménydús emlékeket vigyen haza gyülekezetébe, otthon maradt szeretteik körébe.

Délelőtt tíz órakor vette kezdetét a rendezvény Csúry István, a KRE püspökének nyitóáthítatával, aki igemagyarázatát az ApCsel 9,10-13-ra alapozta, Pál apostol megterésének egy kis részlete a felolvasott igevers.

Az Úr Anániást küldi el Damaszkuszba, aki egy a követői közül, Saulhoz. Az egyszerű tanítvány nagy jelentőségű megbízást nyer. Anániás nem tiltakozik, hanem teljesíti küldetését. Ura szavát, kijelentését és erejét közvetíti Saulnak. Így újra lát, bekapcsolódik az egyházba, elnyeri a Szentlélek ajándékát. Vezetőt kap, aki mindig mellette marad, erőt nyer az erejét meghaladó úthoz. „(...) mi nem lehetünk a félrevezetés áldozatai, mert hívő szívvel, mindazon közösségekkel, családdal, imádsággal léphetünk arra az útra, amelyre az Isten hív bennünket...” – hangsúlyozta a püspök.

Az áhítatot két kivetítő előadás követték, az első: *Férfi és nő pasztorálszichológiai és antropológiai vonatkozások* címmel, amelyet Király Lajos esperes tartott. Az egyszerű, mindenki által értelmezett nyelvezeten túlmenően az előadó némi humorral fűszerezte az előadást, így a nem egészen egy óra pillanatok alatt eltelt, még hallgathattuk volna, hiszen olyan érdekes dolgokat tudtunk meg, amelyeket az egyszerű, mindennapi életünkben megélünk, csak nem figyelünk fel rájuk.

A második előadás címe: *Gyermek a családban*, Barbara Beáta klinikai szakpszichológus tolmácsolásában hangzott el. Megtudtuk, hogy a gyerekek világa nekünk, felnőtteknek misztikusnak tűnhet, hiszen a viselkedésük, kommunikációjuk és játékuk még nem a felnőttekre jellemző logika szerint szerveződik, hanem sokkal inkább érzelmeik, vágyaik, élményeik és változatos fantáziaviláguk mentén.

A pszichológus azt is elmondta, hogy nagyon sok a szorongó és a depressziós ember. Többféle szorongás létezik. Az, amikor izgulok, szorongok egy dolgozat, vizsga előtt, természetes, hiszen okom van rá, a minősítem vagy előmenetelem függ tőle. Ha valaki ok nélkül szorong, állandó készenléti állapotban van, várva, hogy most mi fog történni, az már nem egészséges szorongás, ilyenkor forduljunk szakemberhez.

A szünetet követően a Sarmaság-Bánya-telep-i ifjúsági kórus szolgálata következett, akik előadásukban szimbolikusan a keresztre vitték bűneinket és könyörögtek megújulásért, egységért. A gyülekezet lelkipásztora, Lucza István elmondta: „(...) úgy éreztük, hogy a reformáció 500-ik évfordulóján kötelességünk egy nagyon fontos üzenetet átadni a jelenlévő presbitereknek és családtagjaiknak, és pedig azt, hogy Krisztus, a mi Urunk, egységet kíván, (...) ezt az egységet sajnos ma megrontják azok a bűnök, amelyeket nap mint nap elkövetünk egymás ellen: szeretet hiánya, gyűlölet és megvetés, hamis vádaskodás, üldözés, az úrvacsorai közösségtől való távolmaradás, türelmetlenség, vallásháborúk, megosztottság, hatalommal való visszaélés, elzárkózás, gőg. Meggyőződésünk, hogy csak az alázatos, másokat is tisztelő ember tud munkálkodni azon, hogy lebomoljanak a falak a családban, gyülekezetben, egyházunkban és népünk körében.

Reménykedünk abban, hogy a presbiterek, akik ezt az üzenetet hallották, maguk is megújulásért és egységért fognak imádkozni és dolgozni a maguk gyülekezetében.” – mondta a lelkipásztor.

A súlyomkővári rendezvény szeretetvendégséggel ért véget.

TÓTH ZSIGMOND

Presbiteri Konferencia a Reformáció 500. évében

A legfiatalabb és legkisebb lélekszámú Aradi Református Egyházmegyében is ünnepségsorozattal emlékezünk meg a reformáció ötszázadik esztendejéről.

Az ünnepségsorozat harmadik állomása Vadász Árpád-kori temploma volt, ahol az éves Egyházmegyei Presbiteri Konferenciát tartottuk.

Az istentisztelet igehirdetéssel kezdődött, amelyen Papp József, az Erdőhegy-Kisjenői Református Egyházközség lelkipásztora az 1Kor 12,12-27 alapján szolgált. Igihirdetésében Krisztus testének tagjairól, s ezzel párhuzamban mai egyházunk szolgáiról beszélt.

Az igehirdetést követően a házigazda lelkipásztor, Lőrincz Lóránd-Péter köszöntötte az egybegyűlteket a Zsoltárok könyve 133. részének üdvözlésével „Ímé, mily jó és mily gyönyörűség, amikor együtt lakoznak az atyafiak!” Röviden beszélt a műemlék templom és az egyházközség történetéről, s örömeinek adott hangot, hogy a helyieken kívül közel hetven presbiteret köszönhet még a templomban. Külön köszöntötte a meghívott előadót, az egyházmegye esperesét, valamint az önkormányzat részéről jelenlévő Teodor Parasca alpolgármestert.

Az egyházmegye esperese, Módi József a Zsidókhöz írt levél 4,14-16 verseivel köszöntötte a Konferencia résztvevőit. Diákkori élményeit felelevenítve köszöntötte az előadót, majd megköszönte a résztvevőknek egyházunk iránt végzett áldozatos munkájukat, s további kitartó egyházépítő munkára és Istennek tetsző szolgálatra hívta azon a helyen, ahova az Isten állította őket.

A köszöntések rendjén Kovács Attila, az Aradi Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének elnöke is szólt a résztvevőkhöz, megköszönve a jelenlevők gyülekezetekben végzett szolgálatát.

A köszöntéseket követően a kilenc helybeli gyermek Mészáros István, zongoratanár által alakított gyermekzenekara lépett fel két ének számmal. A *Halleluja* és az *Itt vagyok most, jó Uram* című keresztyén énekek előadása hangolta rá a gyülekezetet a Konferencia előadásának meghallgatására.

Reformáció és Hitvallás volt a címe – és egyúttal a témája is dr. Buzogány Dezső, a Protestáns Teológiai Intézet professzora előadásának. Az előadó előbb arra a kérdésre kereste a választ, hogy mi nem a reformáció, majd kifejtette egyéni hitvallásaink közösségünkre gyakorolt fontosságát. Az előadó idézte Heltai Gáspár kolozsvári reformátor 1570-es években írt tömör, de a reformáció lényegét megjelenítő írását „Erdélyben tél-túl (itt is, ott is) villámlani kezdett az Istennek ígéje”. A reformáció tehát igehirdetés, akár hiszünk benne, akár nem. Amennyiben hívőként nézünk rá, abban az isteni Ige megjelenítését látjuk, amennyiben pedig nem hívőként társadalmi jelenséget látunk benne, akkor sem kerülhetjük meg, és számolnunk kell vele. Mindaz, ami ennek hatására később társadalmi/nemzeti pozitívum má válik (anyanyelv, oktatás, stb.), csak következménye az igehirdetés formájában jelentkező reformációnak.

Az előadás végén Venter Miklós, az Egyházmegye főgondnoka ajándécsomaggal köszönte meg a professzor úr szolgálatát. Az előadást követően a konferencia résztvevői a közelben lévő kultúrházba mentek át, ahol a vadász presbiterek által előkészített ebéddel várták őket.

Tisztelettel köszönjük meg missziói előadónk, Tóbiás Tibor György áldozatos munkáját, amelynek eredményeképpen a találkozó résztvevői között kioszthattuk az erre a célra immár második kiadásban megjelentetett, egyházmegyénk gyülekezeteit és templomait bemutató könyvecskét az ez alkalomra készült golyóstollakkal együtt.

Köszönetünket fejezzük ki a vadász református gyülekezetnek a találkozó megszervezéséért, valamint mindazoknak, akik részt vettek ezen az alkalmon.

Hisszük, hogy minden Isten dicsőségére történt. Áldassék érte az Ő szent neve!

LŐRINCZ LÓRÁND-PÉTER

Lelekipásztorok Szeretethídja

A nagykárolyi református egyházmegye lelkészi közössége is csatlakozott idén a Szeretethíd akcióhoz. Pénzadományt, gyümölcsöt és zoknikat ajándékoztak a nagykárolyi Könyvecsepp Egyesület árváinak.

A lelekipásztorok lelkesen és kíváncsian várták ezt a napot. Még nem sokan jártak közülünk azelőtt árvaházban. Becsengetünk az ajtón, majd belépünk az udvarra, ahol már széles mosollyal várnak ránk az egyesület alkalmazottai és a gyermekek. Belépünk az épületbe. Egy kicsit mindenki megilletődik, de hamarosan oldódni látszik az kezdeti idegenkedés.

Tolnay István esperes bemutatja a Szeretethíd csapatot, és röviden mesél a Magyar Református Szeretetszolgálat önkéntes programjáról. Aztán a csoport tagjai átadják az adományokat. Az árva gyermekekkel közösen énekelünk egy vidám keresztyén dalt, majd bemutatják nekünk az árvaházat. Végül egy kicsit beszélgetünk is egymással.

Nagyon érdekes és szomorú dolgokat is megtudunk. A szívünk is összeszorult, amikor arról hallottunk, hogy vannak olyan gyermekek, akik mikor odakerültek, csak a kenyeret és a krumpli héjat ismerték. Amint azt Orosz Katalin intézményvezetőtől megtudjuk, már 2006-tól igyekeznek ezeknek a nehéz sorsú árváknak segíteni, akkor szűnt meg ugyanis a nagykárolyi nagy árvaház. Ezt követően a nagykárolyi árva gyermekek a megye különböző árvaházaiba lettek szétszórva, ahol lassan a magyar nyelvet is elfelejtették. Általában 18-20 gyermek tartózkodik náluk, akikkel 13 alkalmazott foglalkozik.

Amikor arról kérdezzük, hogy milyen adományokat fogadnak szívesen, megtudjuk, hogy mindent örömmel várnak. Mindezeket az egyesület székhelyére lehet eljuttatni, Nagykárolyban a Calea Armatei Române út 10. szám alá, vagy pénz esetében akár banki átutalással.

Ígéretet teszünk, hogy még jönni fogunk hozzájuk, majd egy közös csoportkép készítése után hazaindulunk. Az ablakból vidám, csillogó szempárok néznek utánunk. Lehet nem is annyira az ajándékunkkal, mint inkább a látogatásunkkal tettük szebbé a napjukat. És nemcsak mi, hanem ők is a mienket, hiszen örömmel indulunk haza az otthonainkba. Szívünkben egyetlen csodálatos érzést viszünk magunkkal: jónak lenni jó.

S. E.

Pályázati felhívás

Az Érmelléki Református Egyház-megyébe kebelezett Szentjobbi Református Egyházközség Presbitériuma pályázatot hirdet a megüresedett lelkeszi állásra.

Lélekszám: 220. Temploma: felújított, központi fűtéssel ellátott. Lelkeszi lakás: 4 szoba, konyha, előszobák, 2 fürdőszoba, központi fűtéssel – minden jó állapotban. Rendelkezésre áll még garázs és 20 ár kert. Iskola: óvoda és I-VIII. osztály helyben. Középiskola: Székelyhídon (15 km). Lelkeszi javadalmazás: besorolás szerint.

A lelkipásztori állásra minden lelkipásztor jelentkezhet, aki az első és második lelkeszképesítő vizsgával, valamint felszentelési igazolással rendelkezik, továbbá nincsen fegyelmi eljárás alatt.

Jelentkezni lehet: 2017. július 1-ig az Érmelléki Református Egyházmegye Esperesi Hivatalánál. Postacím: Rákosi Jenő, 417435, Säcueni/Székelyhid, str. Crişana nr. 37., jud. Bihor, telefonszám: 0745-586-592.

RÁKOSI JENŐ esperes

Hirdetés

Az Érmihályfalvai Református Egyházközségben megüresedett az egész normás kántor-karnagy állás.

A Presbitérium elsősorban azoknak az ötven éven aluli magyar református férfi-kántorok jelentkezését várja a megüresedett állás betöltésére, akik buzgón és hűségesen szolgálják családjukkal együtt magyar református anyaszentegyházunkat, szakmailag felkészültek (felsőfokú zenei végzettség), felvállalják a gyülekezetben folyó sokoldalú és nagyszámú egyházzenei szolgálatot.

Javadalmazás: A Presbitérium által biztosított szolgálati lakás, megszabott stóla-díjak, besorolás szerinti fizetés.

Jelentkezésnél személyesen be kell nyújtani a kézzel írott önéletrajzot, szakmai önéletrajzot, diplomák fénymásolatát.

Jelentkezni lehet az Érmihályfalvi Református Lelkipásztori Hivatalban (tel. 0259-355447).

Hűséggel őriztük az ősi várat

Május 20-án, szombaton a várban szervezték meg a Református Egység Fesztivált. A rendezvény a XXVI. Festum Varadinum részét képezte. Szolgálattevőként a Kárpát-medence összes református püspöke jelen volt, akik a liturgia különböző részeit végezték.

Gyönyörű napsütésben, kora nyári melegben, rendezett csoportokban kisebb tömegek igyekeztek főleg szombat délelőtt, de az egész nap folyamán is az ősi nagyváradi várba, mely idén a Református Egység Fesztiválnak biztosított helyszínt, ahova a Királyhágómelléki Református Egyházkerület hívta imádkozó közösségbe vendégeit a világ minden részéről. Ahogy Csűry István püspök fogalmazott nyitó beszédében: „a Református Egységnap közös ünnepeinek üzenete: **Őrizd a várat!** Náhüm próféta figyelmeztetését azért választottuk, mert magunkénak és időszerűnek tartjuk. Őseink a váradi várat nagy áldozattal őrizték, ha kellett, újraépítették. Sírtak a romok felett, örültek a megújulásnak. Ha ezek a falak annyiszor megépültek, nekünk miért ne lenne lehetséges ugyanez?”

A fő ünnepi esemény a 11 órakor kezdődött ünnepi istentisztelet volt, ami jelzi: a kálvinista egyház az Ige egyháza, ezt helyezik a középpontba. Szolgálattevőként a Kárpát-medence református püspökei voltak jelen, akik a liturgia különböző részeit végezték.

Az igehirdetésre a nagyszínpadon Bogárdi Szabó István dunamelléki református püspököt kérték fel, aki prédikációjában úgy fogalmazott: „Nem csak fizikai, hanem lelki értelemben is őrizni kell a várat, a tornyot, várni a virradatot, keresni azt, hol mutatkozik meg Isten kegyelme, fel kell tudni ismerni azt, hogy »az Úr az énnékem őriző pásztorom«”.

Az alkalmi beszédek rendjén Bara Lajos királyhágómelléki főgondnok, az anyagországból érkezett Pótápi Árpád János, nemzetpolitikáért felelős államtitkár, Victor Opaschi, Románia vallásügyi államtitkára, valamint a külföldi testvéregyházak képviselőiben dr. Christoph Weber-Bern, a Svájci Protestáns Egyházak Szövetsége és Uel Marrs, az Ír Presbiteriánus Egyház Zsinata részéről üdvözölte az ünneplőket.

A közös protestáns alapok jeleként a szerzetési igét és az úrvacsora előtti imádságot Adorjáni Dezső erdélyi lutheránus-evangélikus püspök mondta, majd 25 megterített asztalnál

várták királyi vendégségre az atyafiakat. A rendezvény ezen része dr. Hafenschner Károlynak, a Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosságának szavaival zárult.

A délutáni órákban rétegspecifikus események zajlottak, melyek a legifjabbaktól a legidősebbekig valamennyi korosztályt megszólítottak. A Várad-réti Csillagocska Néptáncgyűttes előadásában moldvai, kalotaszegi, szatmári és sárréti népzene csendült fel, miközben a gyermekek a Zabhegyezők és a szatmári Aranykapu Kulturális Egyesület koordinálásában vehettek részt érdekes foglalkozásokon.

A nyári színház színpadán a Várad-velencei gyülekezet színjátszó csoportja a *Fügedes a pokolban, avagy Sáronnak nárcisza* című produkciót adta elő, ifjúsági zenekarok – a szilágybagosi mandolinosok és a bihardiószegei furulyások – szórakoztatták az összeseregletteket, majd pedig Új Szövetség és az Élő Kövek ifjúsági együttesek koncerteztek.

A belső udvaron Nőszövetségi Konferenciát tartottak, ahol a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző Kara Zenepedagógia szaka kamarakórusának tagjai dr. Windhager-Geréd Erzsébet vezényletével, Bogya-Kis Mária egyházkerületi nőszövetségi elnök és Vinczéné Pálfi Judit missziói előadótanácsos, dr. Lukács Olga református lelkész, történész, Écsi Gyöngyi református lelkész, előadóművész, Dr. Békefy Lajos és Röhrig Klaudia lelkipásztorok, Aczél Dóra filozófus, a Yuppi tábor alapítója, valamint Dévai Nagy Kamilla előadóművész szolgáltak.

Szintén az egység, a Kárpát-medencei reformátusok együttműködése, és az élő egyház felmutatása jegyében egy 600 nézetméteren elterülő sátrat is felállítottak, ahol körülbelül 70 stand várta az érdeklődőket. Képviselve volt mások mellett a budapesti Bethesda Gyermekkorház, a Károli Gáspár Református Egyetem, a debreceni Református Hittudományi Egyetem, a Református Szeretetszolgálat, a Református Cigánymisszió, a Partiumi Keresztény Egyetem, a Generális Konvent valamennyi egyházteste, könyvkiadók, az egyházkerület iratterjesztése, a református középiskolák.

A csodálatos nap méltó zárásaként a nagyszínpadon a debreceni Csokonai Nemzeti Színház és a Kodály Kórus előadásában a Bánk bán operakonzertjét lehetett meghallgatni.

KRE

Konferencia a keresztyénüldözésről

Gyakorlati segítséget is ígért a keresztyénüldözéssel foglalkozó, nemrég zárult világtalálkozó Washingtonban. A négy napig tartó konferenciára 130 országból érkeztek politikusok, egyházi méltóságok, keresztyénüldözések áldozatai vagy hozzátartozói és keresztyén hívők. A világtalálkozó nyilatkozattal zárult.

NYILATKOZAT

„Boldogok vagytok, ha gyaláznak titeket Krisztus nevéért, mert a dicsőség Lelke, Isten Lelke megnyugszik rajtatok” (1Péter 4,12-14).

URUNK ÉS ÜDVÖZÍTŐNK, JÉZUS KRISZTUS azért jött a mennyből a Földre, hogy megváltson minket kereszthalálával. A világ Megváltójának tudatos véráldozata, amit értünk hozott, az emberi bűn elfedezéséért történt. 2000 évvel ezelőtti csodálatos feltámadása pedig új életet támasztott, és nyomában megszületett az Úr Jézus Krisztus szeretett egyháza.

ÉVSZÁZADOKON ÁT az Ő egyházának, ami megváltott férfiakkól, nőkből és gyermekekből épült fel, akik egyedül Őbeléje vetették hitüket és bizodalmaikat, meg kellett birkóznia konfliktusokkal, elnyomással, brutalitással, sőt halállal is, amit azok keze okozott, akik semmibe vették Isten Egyszülött Fiát, Jézus Krisztust, és ellenségesen viseltettek az Ő evangéliumával szemben. Az egyház célja mégis az, hogy az igazság fényét, világosságát árassza bele a gonosz világba.

JÉZUS INTETTE TANÍTVÁNYAIT: „Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt... Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak...” (János 15,18.20). A Hegyi Beszédben pedig így fogalmazott: „Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttek éltek” (Máté 5,11-12).

A SZENT IGÉT TANULMÁNYOZVA, teljesen világos előttünk, hogy a Jézus Krisztus nevéért elszenvedett üldözés megerősíti és növeli az Ő egyházát. Az üldözés másokat is, olykor még az üldözöket is üdvösségre vezethet, így juttatva az egyháznak és az örök mennyei hajléknak lelkeket, akiket az Ő Országára lehet megnyerni. Ez egyértelműen az egyház győzedelmes reménysége. Maga Krisztus ígerte: „...Én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta” (Máté 16,18).

A SZENTÍRÁS AZT TANÍTJA A KERESZTYÉNEKNEK, hogy az Ő nevéért türelmesen viseljék el a hátratételt: „Mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják” (2Timóteus 3,12). „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap...”

de mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket” (Róma 8,36-37). A Biblia pedig mindnyájunkat arról is biztosít, hogy Jézus soha el nem hagy, és el nem marad tőlünk (Zsidókhoz írt levél 13,5).

VALLJUK MEG HŰSÉGÜNKET azok iránt, akik Krisztus nevéért súlyos áldozatokat hoznak, és kötelezzük el magunkat a következők mellett:

– MEGÍGÉRJÜK, HOGY ELŐSEGÍJTÜNK a tájékozódást a világszerte üldözött keresztyénekről és hatékonyan segítjük őket a szükség óráiban;

– MEGÍGÉRJÜK, HOGY IMÁDKOZUNK lankadatlanul, és a világ minden részén élő hívő testvéreinket is buzdítjuk könyörgésre azokért, akik üldözöttségben szenvednek el, hogy épességben maradjon meg lelkük, elméjük és testük (1Thesszalonikai levél 5,17.23-24);

– MEGÍGÉRJÜK, HOGY GYAKORLATI TÁMOGATÁST nyújtunk az üldözött egyháznak, ahol ez csak lehetséges (Filippi 2,4);

– MEGÍGÉRJÜK, HOGY EGYÜTTMŰKÖDÜNK minden személlyel, szervezettel, kormányzati hellyel annak érdekében, hogy ők is védelmezőként léphessenek fel a Krisztus Jézusba vetett hitük miatt üldözött keresztyének érdekében (Nyisd meg szádat a némaért, a mulandó emberek ügyéért! – Példabeszédek 31,8-9);

– MEGÍGÉRJÜK, HOGY HŰSÉGESEN KÖVETJÜK bibliai mandátumunkat, megbízatásunkat, aminek értelmében egymást vizsgáljuk és építjük, s így példázunk, mutatjuk meg Krisztus szeretetét és ennek átformáló erejét, a legsúlyosabb viszonyok között és ellenére is (1Thesszalonikai levél 5,11);

– MEGÍGÉRJÜK, HOGY MEGERŐSÍJTÜNK az egyház bizonyágtételét világszerte a bibliailag ránk testált evangelizáció segítségével, s hogy ezt határozottan, megtorpanás és kompromisszumok nélkül végezzük (Márk 16,15; Római levél 1,16).

HETEDIK KÜRTSZÓ

Álomban megintve

Sokan tagadják, hogy Isten küldene még jeleket az embereknek, hogy álmukban, ugyebár, üzenne nekik. Pedig, higgyék el, hogy üzenet még néha, csak hát lelkiünknek elmúltak azon finom rezdülései, amelyek felfoghatnák ezen „intőket”. Vagy túl nagy a hang- s érzelemzavar ebben a világban ahhoz, hogy eljussanak hozzánk a féltő intelmek.

Álmomban otthon, szülőfalumban jártam, mint már oly sokszor. Fáradt lelkemben megtört a remény, férjem súlyos betegsége s távolléte miatt. Sírva fekiüdtem le, remegve ébredtem. Éppen gyermekkorom utcáján tartottam lefelé hajtott, bús fejemmel, amikor a repedt járdaköveken tenyérnyi fényeket vettem észre. Ahogy lépkedtem, mintha felszedtem volna őket, mert utánam nem maradt semmi. Aztán az utcaúthoz érkeztem, mely mellett sokat üldögtünk mi, gyerekek, valamikor régen. A lapos, mohás kövek még ugyanúgy vártak megpihenni, mint akkor, amikor a tücsökciripelős estéket végigmeséltük.

Hirtelen egy hangot hallottam valahonnan fentről, miközben kellemes melegség árasztott el ugyanonnan. Megfordultam és fenn a gyönyörűségesen kék égen egy aranyban-kékben fénylő arcot láttam. Mintha a felkelő naphól beszélt volna hozzám csendesen, biztatóan:

– Ne félj, mert visszajön a férjed!

Olyan meleg, olyan lágy volt a hang, mint egy kellemes hangulat... Olyan frekvenciájú, hogy később is vágytam utána. És én megnyugodtam, mert tudtam már reggel, hogy valahol külföldön meggyógyul és hazajön a férjem.

Elmesélek még egy álmot egy jelről, amit később láttam „békés, egészséges korszakunkban”, rá tizenegy évre. Üzenet volt benne.

Egy csupasz dombon álltam néhány ismeretlenlennel. Éjszaka volt és fent az égen csillagmilliárd. Ahogy bámultam őket, egyszer csak az egyik aprócska fénypont kivált közülük és egyre közeledett felém. Egyre nőtt és egyre hidegbben ragyogott. Még tett egy kört és leesett mellém a földre: egy fényes kereszt volt. Vakított az éjszakában, de hidegségébe beleborzongtam. Mintha jégből faragták volna és belülről világított... És én akkor tudtam, hogy ez az én keresztem, megpróbáltatásom lesz.

Nem történt ez másképp a valóságban sem: ismét nagy bánat érte családunkat. Azonban, bármikor, ha ez az álom jutott eszembe, éreztem, hogy az égből alászálló keresztemet az veszi le rólam, aki küldte. Köszönet érte és a bizonyosságért!

Köszönet a jelekért, mert nem vagyunk egyedül. Bármilyen nagy ez a világegyetem, ha csendben figyelünk, ha hiszünk benne, megértjük Istennek szeretetből, oltalomból küldött atyai figyelmeztetését.

Évforduló

F. CHR. BAUR (1792–1860)

225 éve, 1792. jún. 21-én szül. Ferdinand Christian Baur német evang. teológus, bibliakritikus; tübingeni teol. prof. (1826-60); az újabb, prot. tübingeni történetkritikai iskola megalapítója. A hegeli dialektikára épülő bibliai racionalizmusa szerint a korai egyház a zsidó-keresztény (péter) és hellenisztikus (páli) irányzatok szintézise. A dogmatörténetet „teológiátlan” történeti, lelki fejlődésnek tekintette. Kritikusan ítélte meg az újszöv.-i könyvek keletkezését, szerzőségét.

FÖRDŐS LAJOS (1817–1884)

200 éve, 1817. jún. 7-én szül. Fördös Lajos ref. lelkész, egyházi író. Kecskeméti slp. (1839); kisújszállási (1841), kunszentlősi (1847), kecskeméti (1856-84) lp.; dunamelléki tanácsbíró (1861); kecskeméti főjegyző (1861), esperes (1869-84); dunamelléki helyettes püspök (1881-84). Több, papi dolgozatokat közlő sorozat szerkesztője. Megjelent prédikációs és imádságos kötetei mellett fontos *Konkordantzia* (1857-61); *Agenda* (1866, 1875, 1882) c. munkája.

REINHOLD NIEBUHR (1892–1971)

125 éve, 1892. jún. 21-én szül. Reinhold Niebuhr észak-amerikai teológus-filozófus, társadalom-etikus, baloldali politikus; *H. Richard Niebuhr* (1894-1962) teológus testvérbátyja; az Elnöki Szabadság-érdemrend kitüntetettje (1964). A detroiti *Bethel Evangelical Church* lp-a (1915-28); a New York-i *Union Theological Seminary* ker. etika prof-a (1928-60). Szociáletikájával a „szociális kereszténység” („social gospel”) mozgalom és a „keresztényen realizmus” képviselője.

Táborozási lehetőség

A Zilahi Református Egyházmegye Hídalmasi központjában táborozási lehetőséget biztosít ifjaknak, időseknek, bármilyen egyházi csoportnak, kb. 40 km Zilahtól, 40 km Kolozsvártól, 30 km Zsibótól.

Szállás lehetőség: maximum 50 fő (emeletes ágyakban és matracokon a földön).

Étkezési lehetőség: helyben vagy szállítva.

Szállás: 15 lej/fő/éj (saját – hozott – hálósákkal), +15 lej ágyneművel fő/alkalom. Melegvizet mosdók, zuhanyzók, angol WC.

Étkezés:

- a csoport saját maga oldja meg;
- reggeli 10 lej/fő, ebéd 15 lej/fő, vacsora 10 lej/fő előre egyeztetve, ha szükség van rá;
- teljes konyhafelszerelés, ebédlő, kinti sütési lehetőség kemence, flekkensütő, stb.

Sportolási lehetőség:

- focipálya, kézilabda pálya, röplabda pálya;
- kisebbeknek: homokozó, hinta, csúszda.

Körülbelül 2 ha telken fekszik a központ.

A közelben megtekinthető a Sárkányok kertje (10 km). Kirándulni lehet a Vigyázóra, Zsibóra botanikus kertbe, Bánffyhunyadra, Csucsára (Ady emlékház), Sztánára (pisztrángos).

Elérhetőség:

0260-661-495,
0754-015-761, Zilahi Esperesi Hivatal.

Fricska

Az egyik atyafi olyan iszákos volt, hogy az orvos ráijesztett, hogy bele fog halni a sok pálinkaivásba. A családja el is vitte a helybeli református lelkészhez, és kérték, hogy a templomban előtte tehesse esküt, hogy többet nem iszik semmilyen italt. A lelkész bár nem volt híve az esküvésnek, de az atyafi egészsége miatt beleegyezett. Az atyafi azonban eskütartó volt, egy csepp pálinkát sem ivott többé, és úgy lebetegedett, lesóványodott, hogy az orvos most azt írta elő neki, hogy mértékkel ugyan, de igyon. Elvitték újra a lelkészhez, hogy most már oldja

fel az eskü alól, aki eleget is tett a kérésnek. Ám az atyafi szabadkozott: – Tiszteletes úr, az eskü szent, az alól még maga sem tud feloldani! – És ha erőszakkal öntik beléd a pálinkát? – keresi a megoldást a lelkész. – Az más, akkor nem vagyok esküszegő! – mondja megkönnyebülten az atyafi. – Jó, akkor behívok három presbitert, kettő lefog, egy pedig beléd önti a pálinkát! – ajánlja fel a lelkész. – Tiszteletes úr – vágja rá erre az atyafi –, ha már erőszak, legyen erőszak: fogjon le egy presbiter, és ketten öntsék belém a pálinkát!

HARANGSZÓ

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
ISSN 1221-0323
Megjelenik kéthetente.

Szerkesztőbizottság: Ghitea-Szabó József-Levente, Oroszi Kálmán, Rác Ervin, Szomor Attila, Tokár Sándor, Tótos Beáta, Wagner Erik. Felelős szerkesztő: Visky István. Tördelőszerkesztő: Petrikó Ildikó. Szerkesztőség: BH-410202 Nagyvárad, Sulyok István u. 9. sz. Tel.: 0726-242.824, 0259-435.386. E-mail: harangszoujsag@gmail.com Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, www.facebook.com/harangszo, www.harangszoujsag.wordpress.com. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentci Kertész Ábrahám Nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik. A lap terjesztése a lelkési hivatalokon keresztül történik. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkező írásokat rövidített és szerkesztett formában közölje. Meg nem rendelt kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.